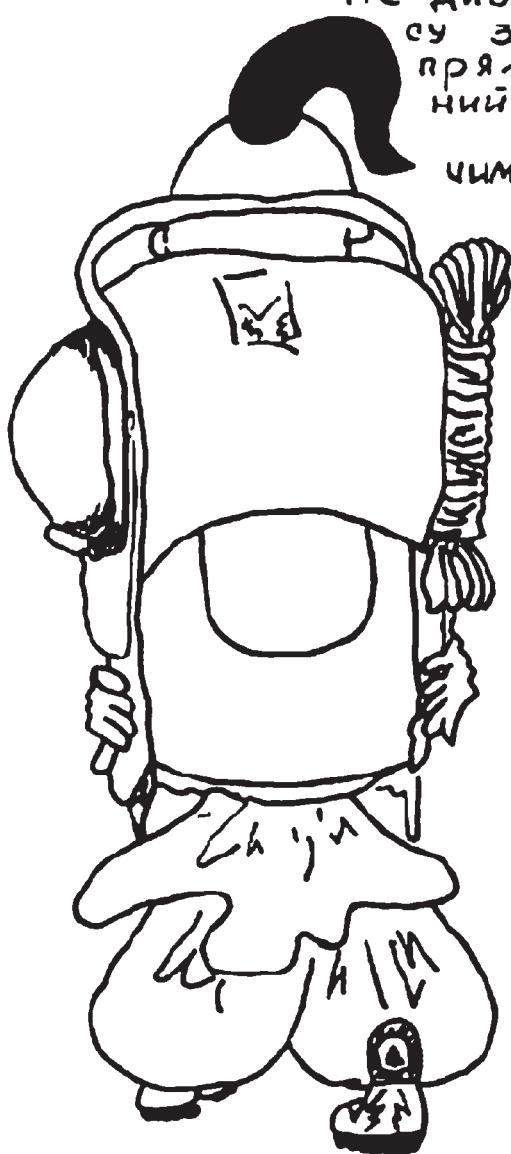

абетка

СПЕЛЕОЛОГА

місті, на вокзалі, чи крокуючи по трасі. Ви повічили людину з великим рюкзаком, до якого збоку причеплені каска і кавалок мотузки. Не дивуйтесь — це не шахтар з донбасу з автобуса і не будівельник прямує на будову. Це звичайний "рідянський" турист.

Фурист з каюкою — хто він і чим займається? Це спелеолог; займається він спелеотуризмом.

Спелеотуризм об'єднує в собі багато інших видів туризму. Це піший, горний туризм, альпінізм і скелолазання. Крім цього, він надає можливість побачити чарівний світ підземних лабіринтів і вертикальних природних шахт.

Спелеологами не народжуються — спелеологами стають. Якщо Вам сподобалась Ваша перша подорож у печеру і Ви нідалі хочете займатись спелеотуризмом та спелеологією, сподіваємось, що ця звітка допоможе Вам на перших кроках. Звичайно, без горід бувалих спелеологів Вам не овійтись. Зустріти їх можна у спелеоклубі. Успіхів Вам!

Адреса Тернопільського
клубу спелеологів та
спелеотуристів "Поділля":

м. Тернопіль
вул. Листопадова, 8
клубний день — четвер, 5 18⁰⁰ до 20⁰⁰ год.

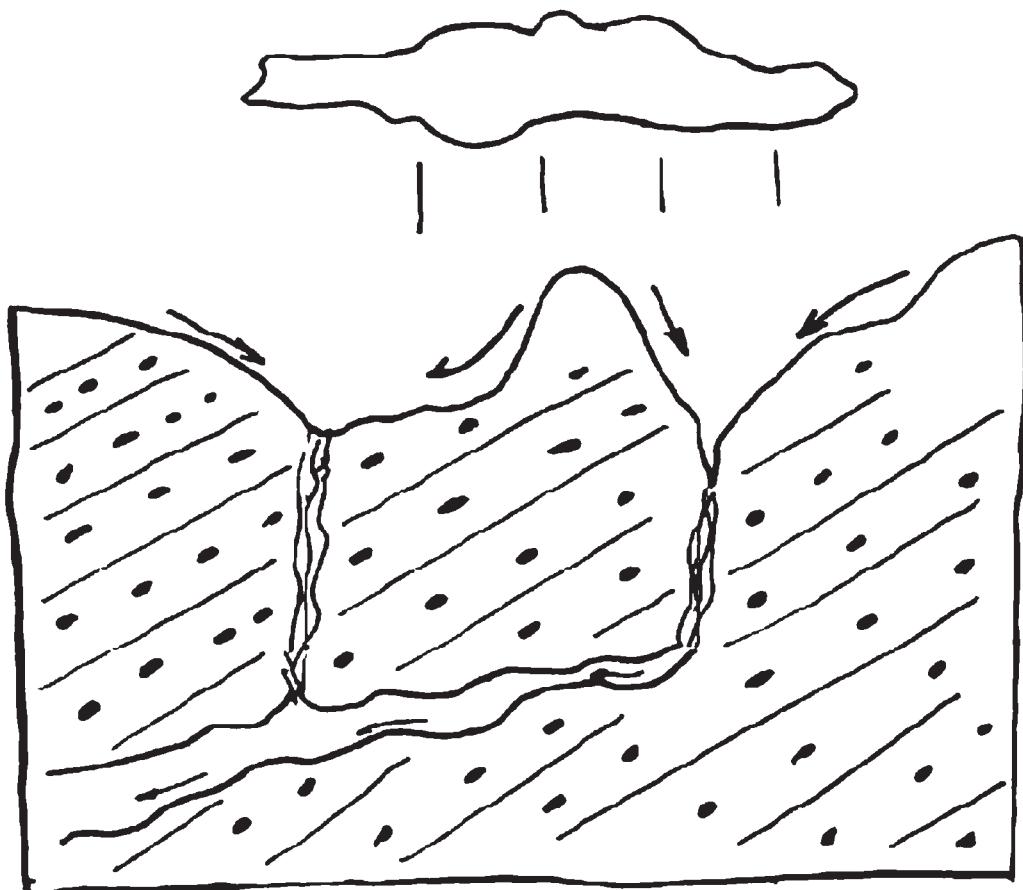
Утворення печер

Печери утворюються різними шляхами. Порожнини можуть виникнути одночасно з утворенням самої породи. Ці порожнини мають назву Первинних.

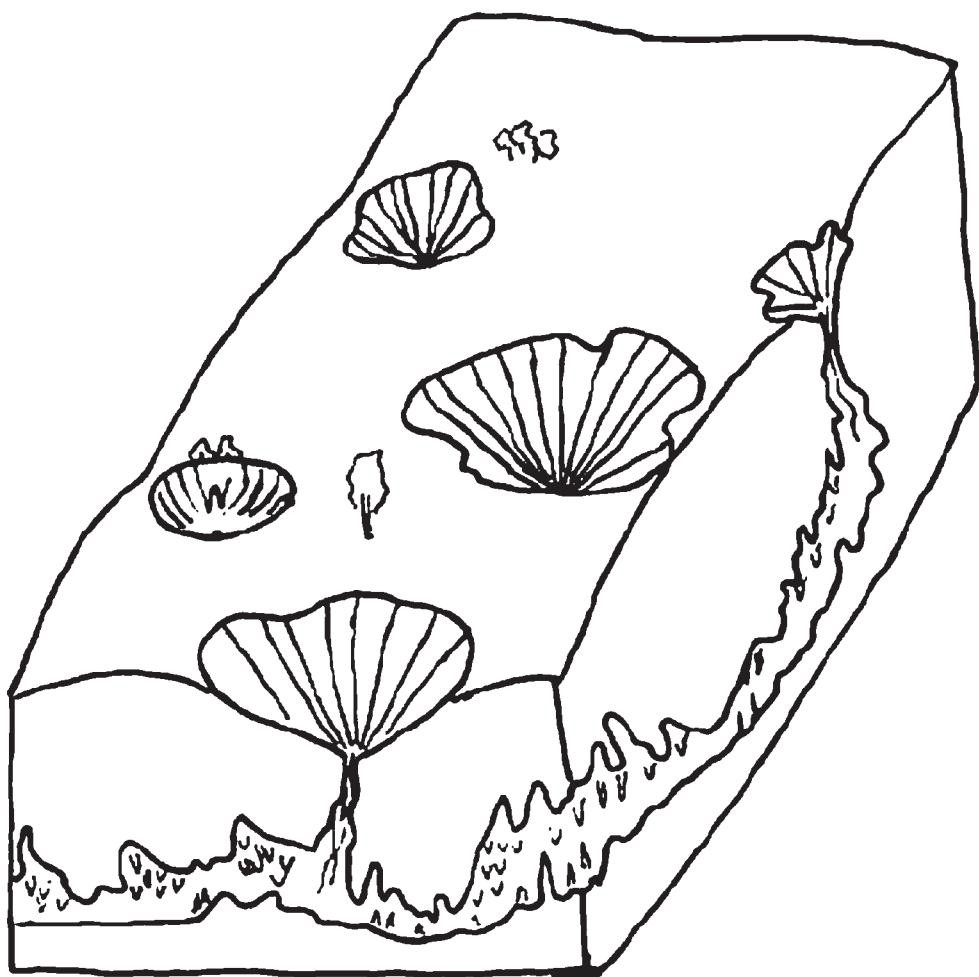
Вторинні печери виникають у вже сформованій породі внаслідок різноманітних геологічних процесів. Це печери вивітрювання, еолові, гідротермальні, карстові.

Найбільш розповсюдженими є карстові печери в вапняках, гілсах, мармурах, солях, в утворенні яких основну роль відіграють підземні води.

На малюнку показано виникнення горизонтальної порожнини шляхом проходження карстових вод, що збиралося на поверхні, по геологічних тріщинах і починає діяти на породу. Тріщини розширяються і перетворюються у канали з нерівною шленкою. Під дією підйому земної поверхні вода втікає вниз і відкриває печерний горизонт.

Вертикальні шахти утворюються у місцях
вертикальної циркуляції карстових вод.

На думку В.Н. Аублянського, подільські печери, такі як Кришталева, Озерна, Оптимістична та інші утворені шляхом підземного перетоку річних вод з вищерозташованих у нижчерозташовані долини.
За теорією А.Б. Климчука, подільські печери утворилися під дією розчинення геологічних тріщин артезіанськими водами.

Підземні диви

В багатьох печерах можна побачити неймовірної краси "квітники", утворені кристалами аргоніту або гіпсу. Пелюстки їх квіток, мереживо стягні, відблискують, немов тисячі діамантів, що розкидані по стінам.

У ьялнякових печах дивує різноманітність форм напічних утворень, створених водою. Звисаючи зі стелі і піднімаючись з під ніг, сталактити і сталагмити створюють дивовижний касковий ліс.

Мандрюючи по пещері, можна побачити величезний стелагмат, який, наче колона підpirає стелю. Утворений зростанням сталактиту із сталагмітом, під дією стікаючої води, він набуває найдивовижніших форм та кольорів.

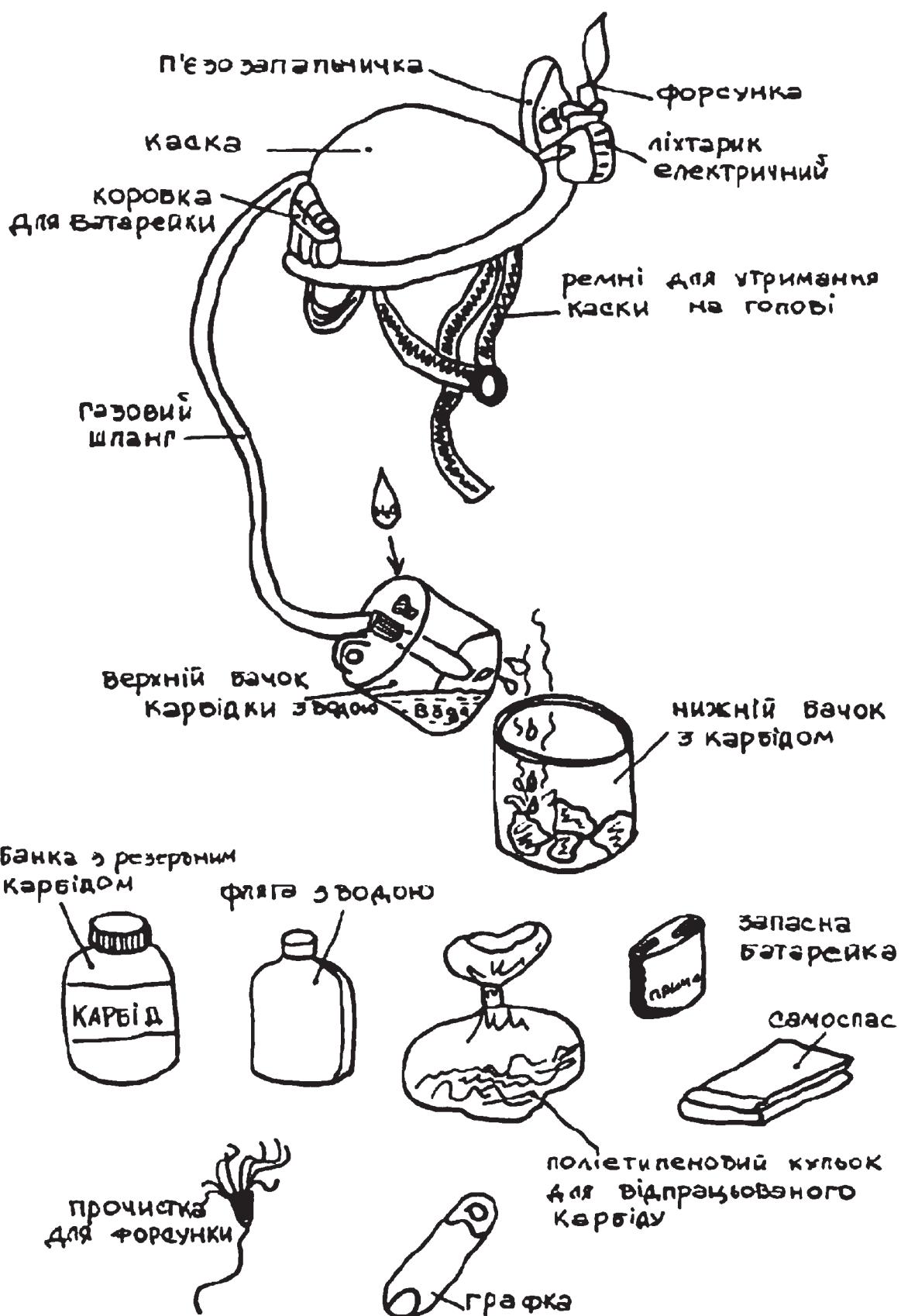
Ці відносніжні, вигнуті, з коралоподібними відростками чудернацькі утворення називаються геликтитами. їх можна зустріти як у ліпсовых, так і у вапнякових печерах.

Що потрібно одягнути, коли Ви йдете у печеру

- ①. Труси сімейні або піатки.
- ②. Майка бавовняна.
- ③. ④. Шкарпетки бавовняні і шерстяні.
- ⑤. Футболка з довгими рукавами або дорочка.
- ⑥. Шерстяний трикотажний костюм.
- ⑦. Комбінезон. В залежності від умов в печері одягають різні комбінезони. Це може бути звичайний бавовняний або пошитий з цупкого синтетичного матеріалу комбінезон. Для обводнених печер використовується комбінезон з водовідштовхуючого матеріалу.
- ⑧. Туристичні черевики або гумові чоботи.
- ⑨. Рукавиці.
- ⑩. Ремінь.
- ⑪. Світло. Це може бути карбідка, акумулятор або електричний ліхтарик.

Якщо в печері ви нестрапили на розпори, то ось Вам кілька варіантів їх проходження.

1. Так званий спосіб „ноги — п'ята точка“. Такий спосіб забезпечує максимальну безпеку, але він дуже повільний.

2. Спосіб „мавтник“. Найбільш широкісний, використовується пільш досвідченими і фізично розробленими спелеологами.

3. Цей спосіб використовується для проходження широких і невеликих за довжиною місць в розпорах.

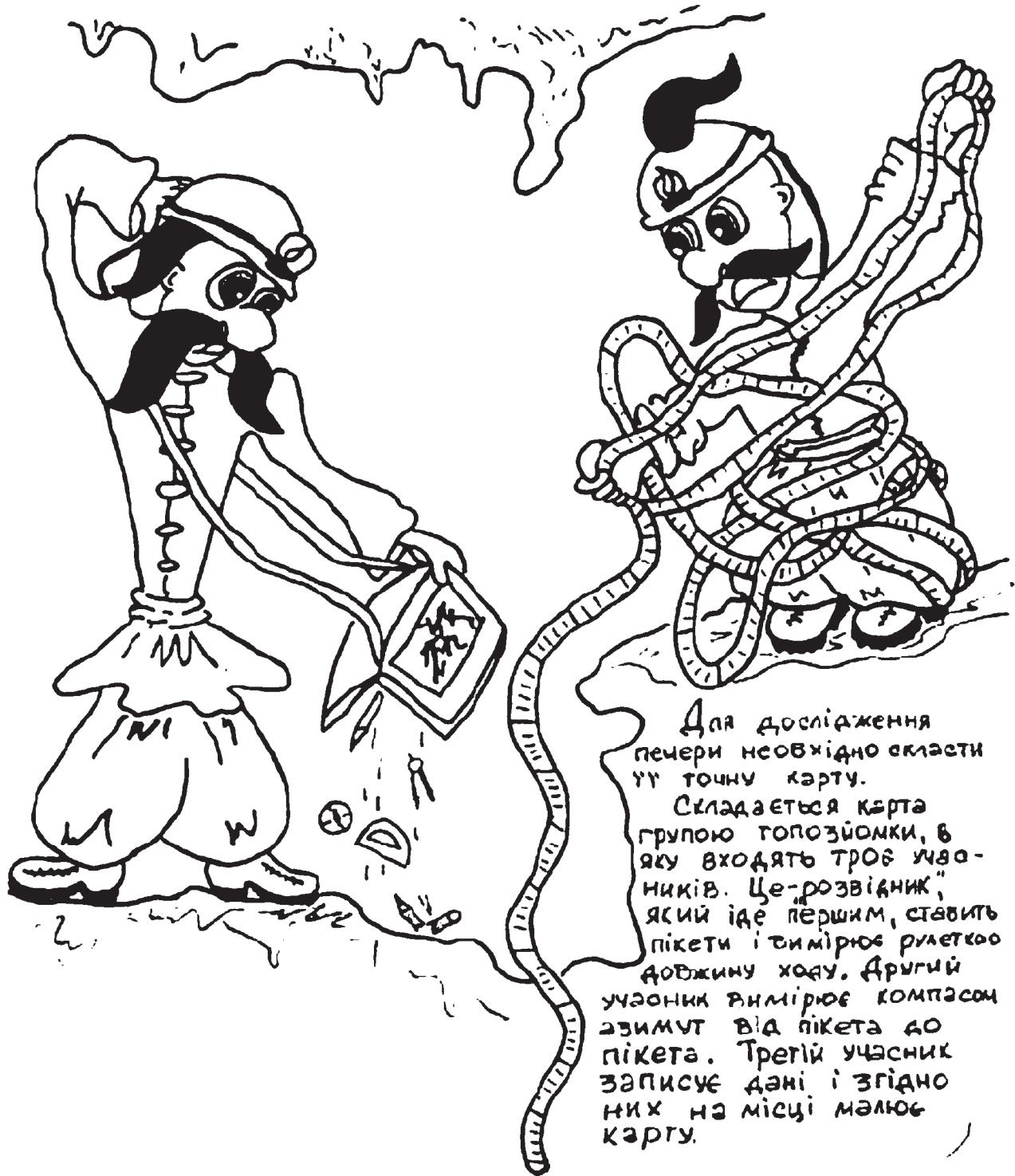
4. Якщо у Вас не вистачає точок опори, можете скористатись іншими частинами тіла, навіть головою.

P. S. При проходженні розпорів будь-яким способом **важливо** зберігати, як мінімум, дві точки опори.

При падінні каменя
або спорядження ہниз треба
овов'язково відразу ж голосно
крикнути слово „Камінь!“. Це
необхідно для того, щоб ваш
товариц внизу міг вчасно
зреагувати на небезпеку.

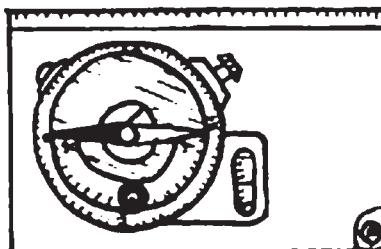

Для дослідження печери необхідно скласти її точну карту.

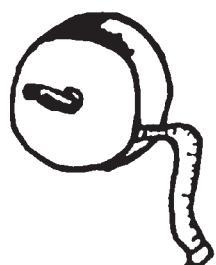
Складається карта групою топозйомки, в яку входять троє учасників. Це - "розвідник", який іде першим, ставить пікети і тимірює рилеткою довжину ходу. Другий учасник вимірює компасом звімут від пікета до пікета. Третій учасник записує дані і згідно них на місці малює карту.

Інструменти, які потрібні для проведення топозйомки

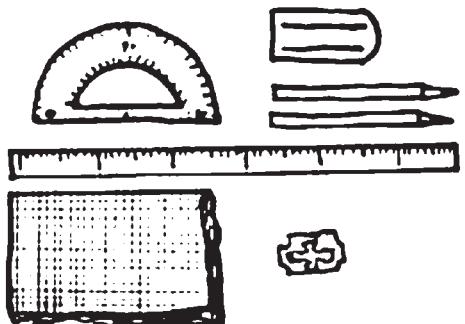
Грецький компас - необхідний для вимірювання азимуту. Він також має шкалу виміру градусу нахилю. Ця шкала потрібна для топозйомки вертикальних частин печери. Азимут визначається по напрямку рулетки, натягнутої від пікета до пікета, або спрямувавши компас точно на світло „розвідника“.

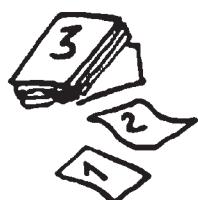
Рулетка. Нюю вимірюється ширина і довжина ходу. Рулетка натягується між двома пікетами з умовою, що вона не буде торкатись стін, а також перегинатись в будь-якому місці.

Пікетажний журнал ведеться для занесення даних топозйомки. В нього заносяться: номери пікетів, азимут, довжина між пікетами, права і ліва ширина ходу, висота ходу та різні примітки.

Пікетажний набір - необхідний для виконання камеральних робіт. В нього входять: транспортир, лінійка, два олівця, міліметровий папір, резинка, лезо.

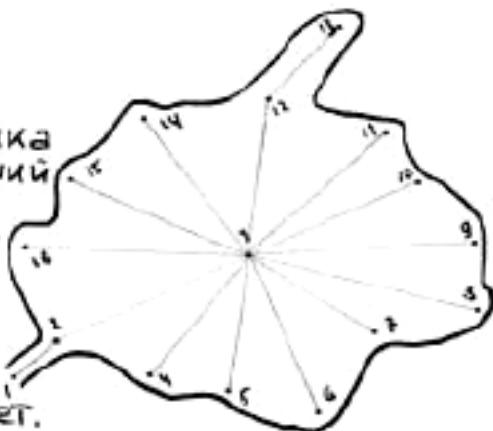
Пікети - потрібні для позначення місця, звідки і куди ведеться вимірювання азимуту і довжини. Пікети розкладаються у печері згідно їх номерів по порядку. Розставляє їх „розвідник“ на згині ходу або на перехресті ходів. Кладуть пікети так, щоб між ними був прямий відрізок ходу.

Камеральні роботи

На листку міліметрового паперу позначається напрямок на північ, записується масштаб, у якому буде складатись карта. Потім по центру аркуша ставиться крапка (це єщі перший пікет), від якої за допомогою транспортира і лінійки відкладається відрізок відносно азимуту і довжини ходу між пікетами. Відразу ж малюється конфігурація ходу за даними про ширину ходу. На намальованій карті необхідно проставляти номери пікетів.

Ось як проводиться топозйомка радіальним методом. Перший пікет ставиться у центрі залу. Наступні пікети розкладають попід стінами у радіальних напрямках стосовно першого. На карті замальовуються ті частини стіни, від якої лежить пікет.

На цьому малюнку показані деякі умовні позначення на карті печери.

- колона

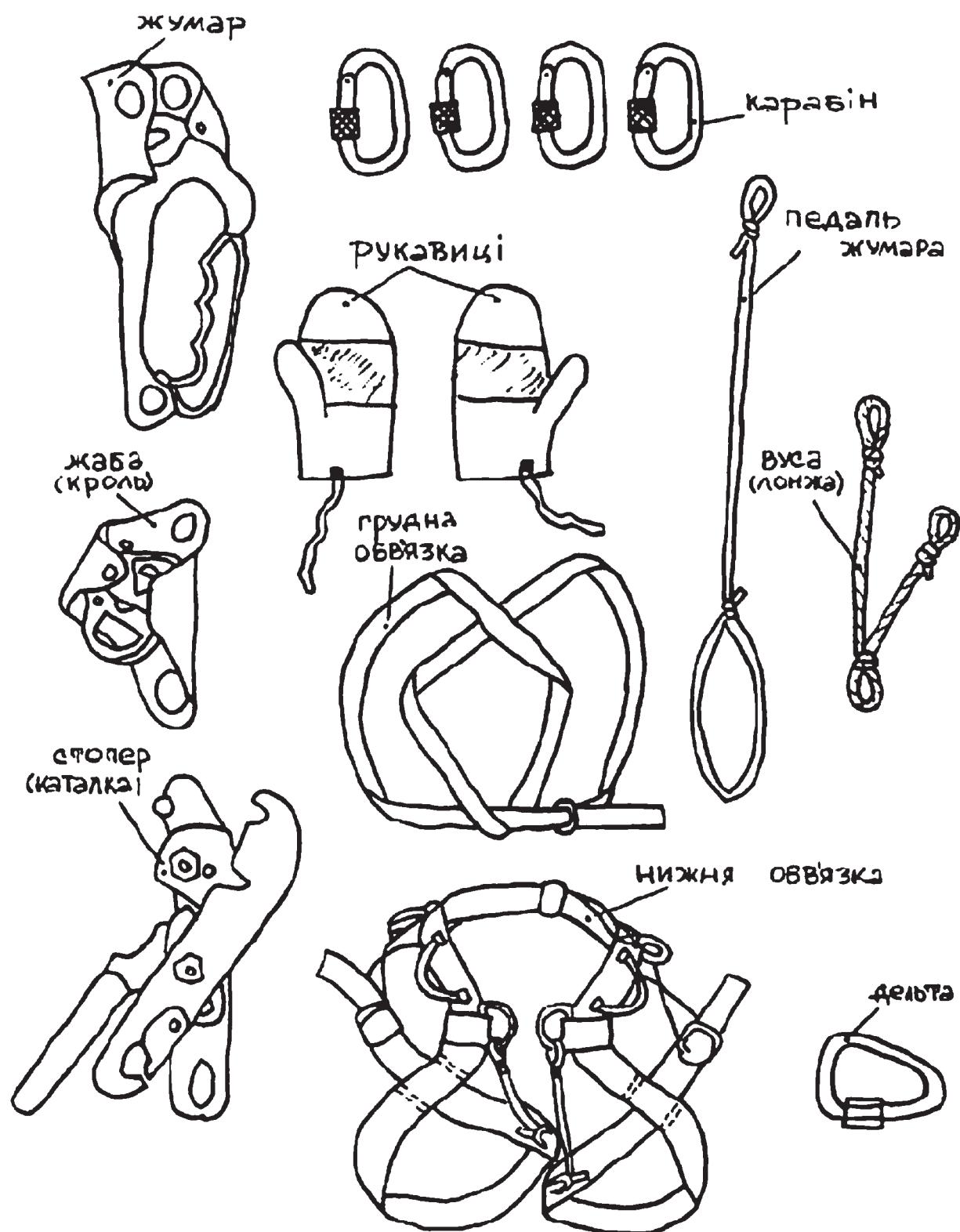
- камінь

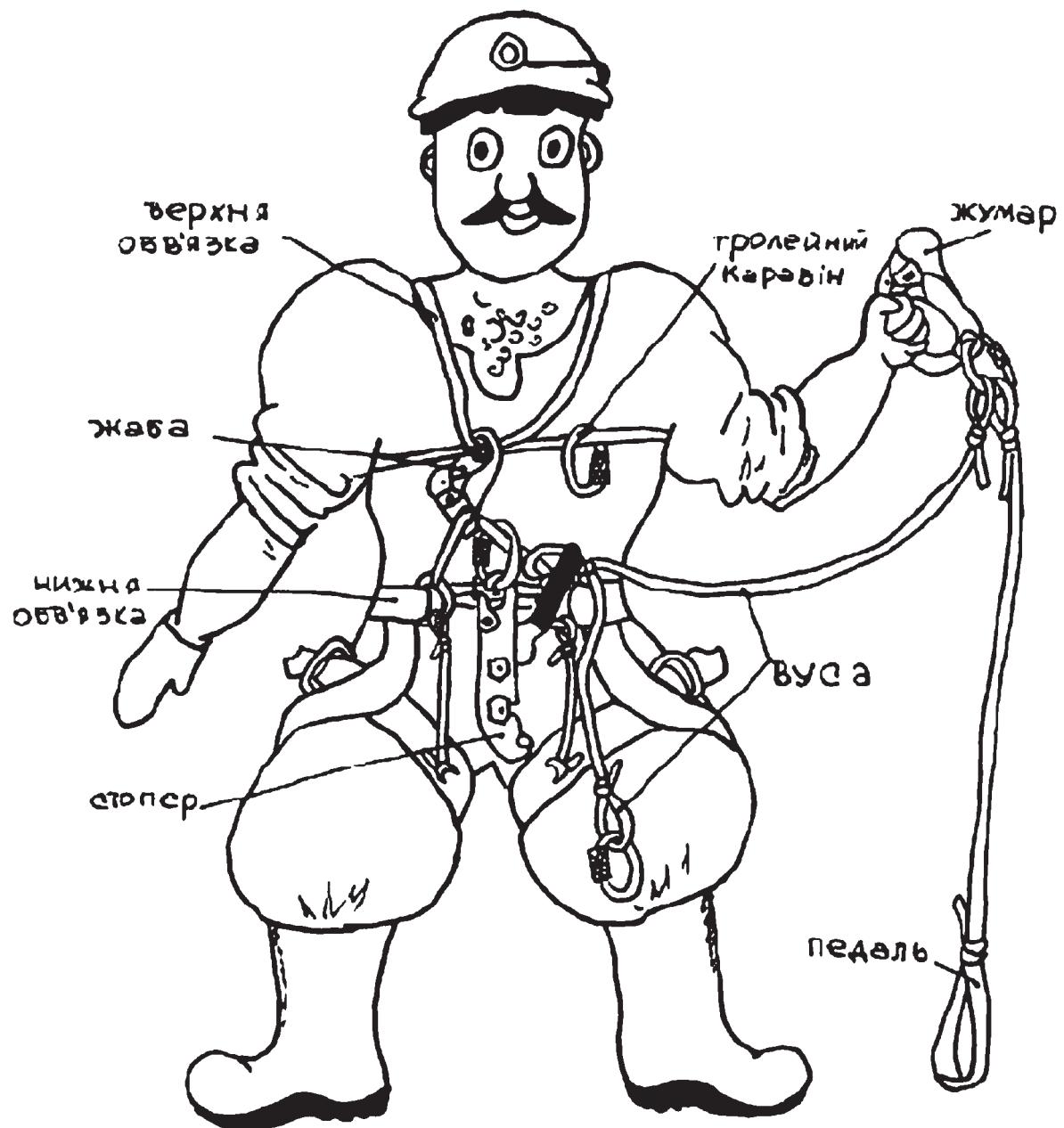
- вода

- підвали

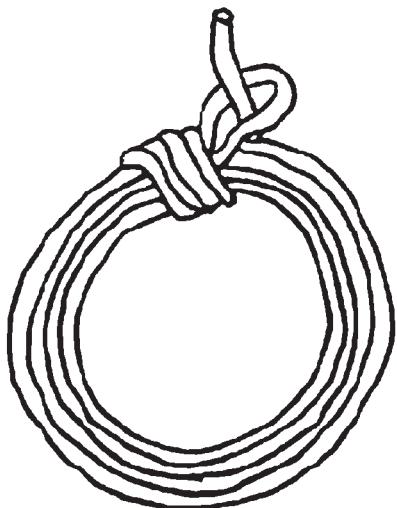
- хід продовжується;
номер останнього
пікету топозйомки.

Особисте вертикальне спорядження спелеолога

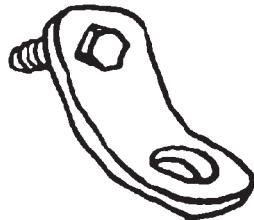

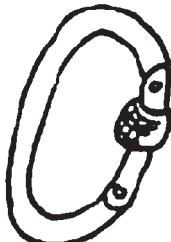
Фурнітура для навіски

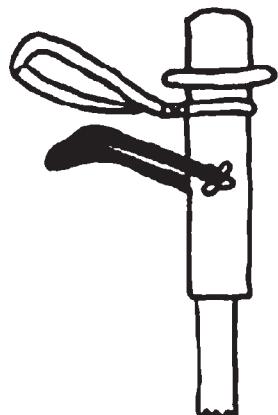
статична мотузка

ВУХО

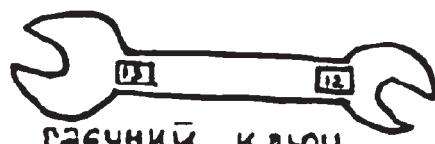
Карабін

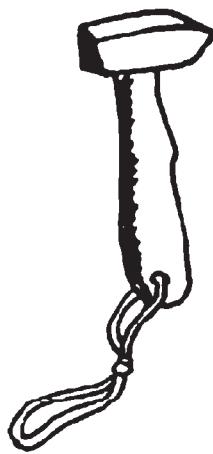
пробійник

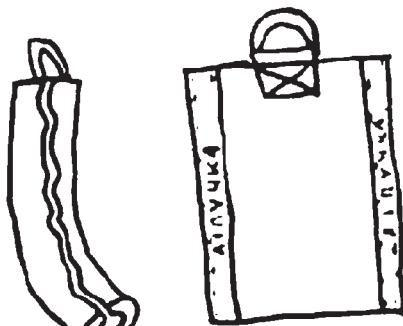
спіт

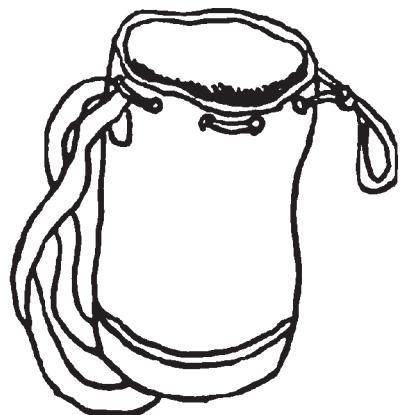
газчний ключ

МОЛОТОК

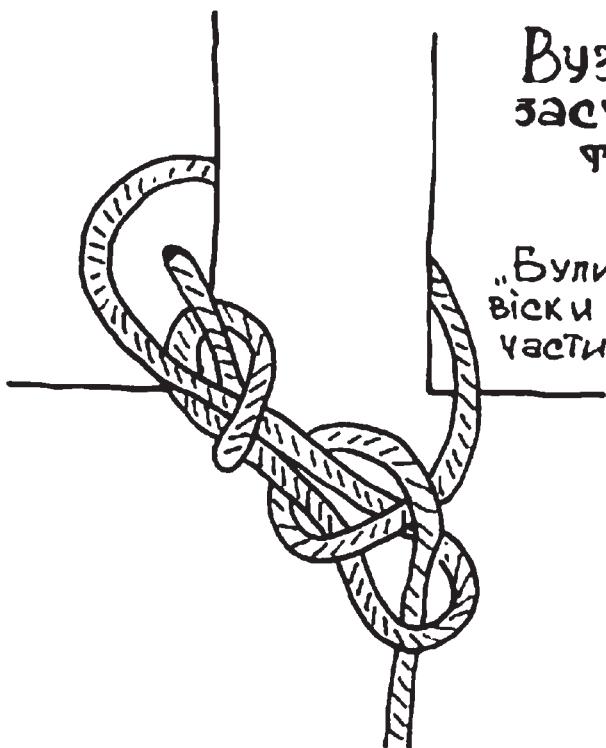

протектор під мотузку

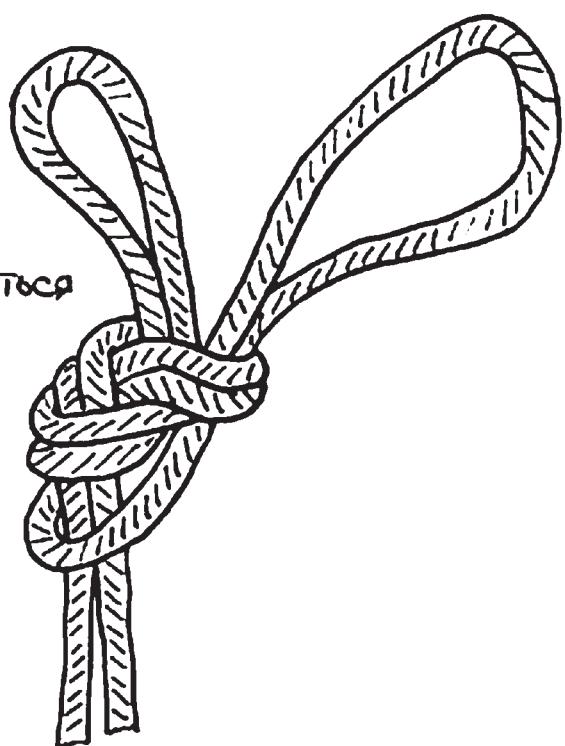

транспортний мішок

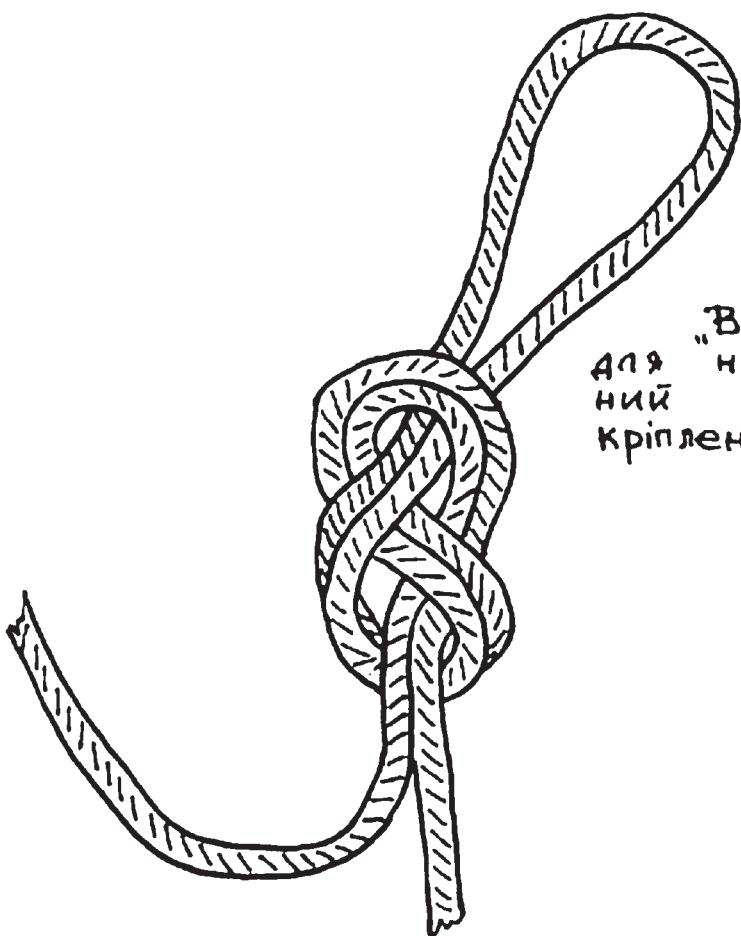
Вузли, які найчастіше застосовуються в техніці SRT

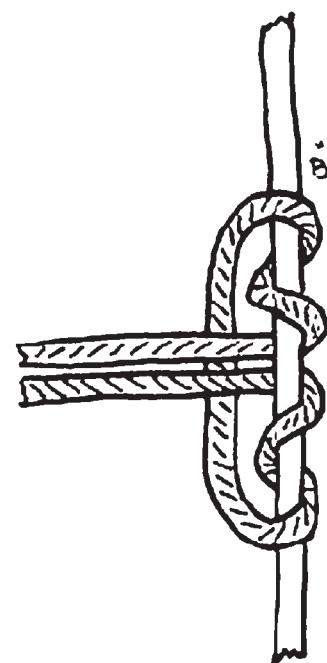
„Булинь” – застосовується для навіски мотузки над вертикальною частиною шахти.

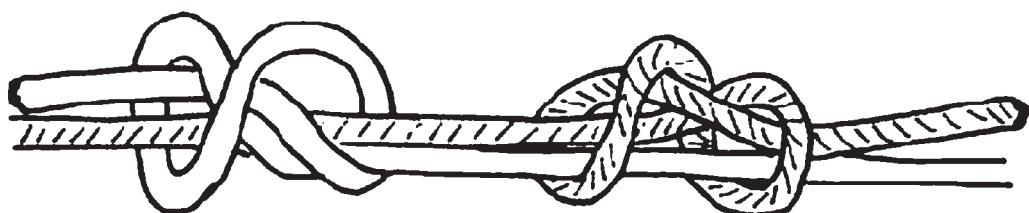
„Подвійна вісімка” – застосовується для навіски мотузки на здвоєні крюки.

„Вісімка” – застосовується для навіски мотузки на одинений крюк при проміжному кріпленні.

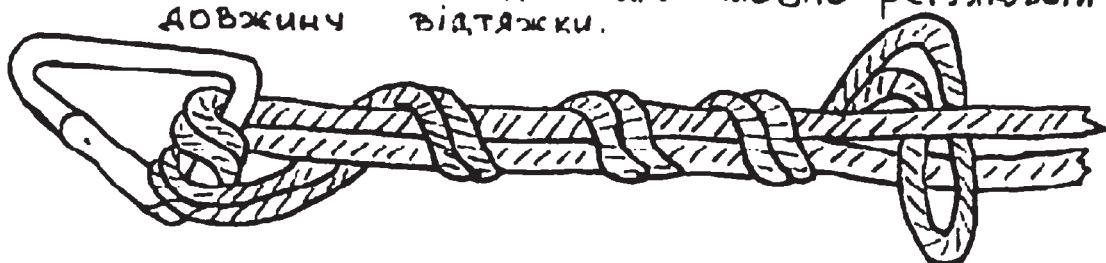

„Прусик” – самострахувальний вузол, звісно се використовується для самостраховки.

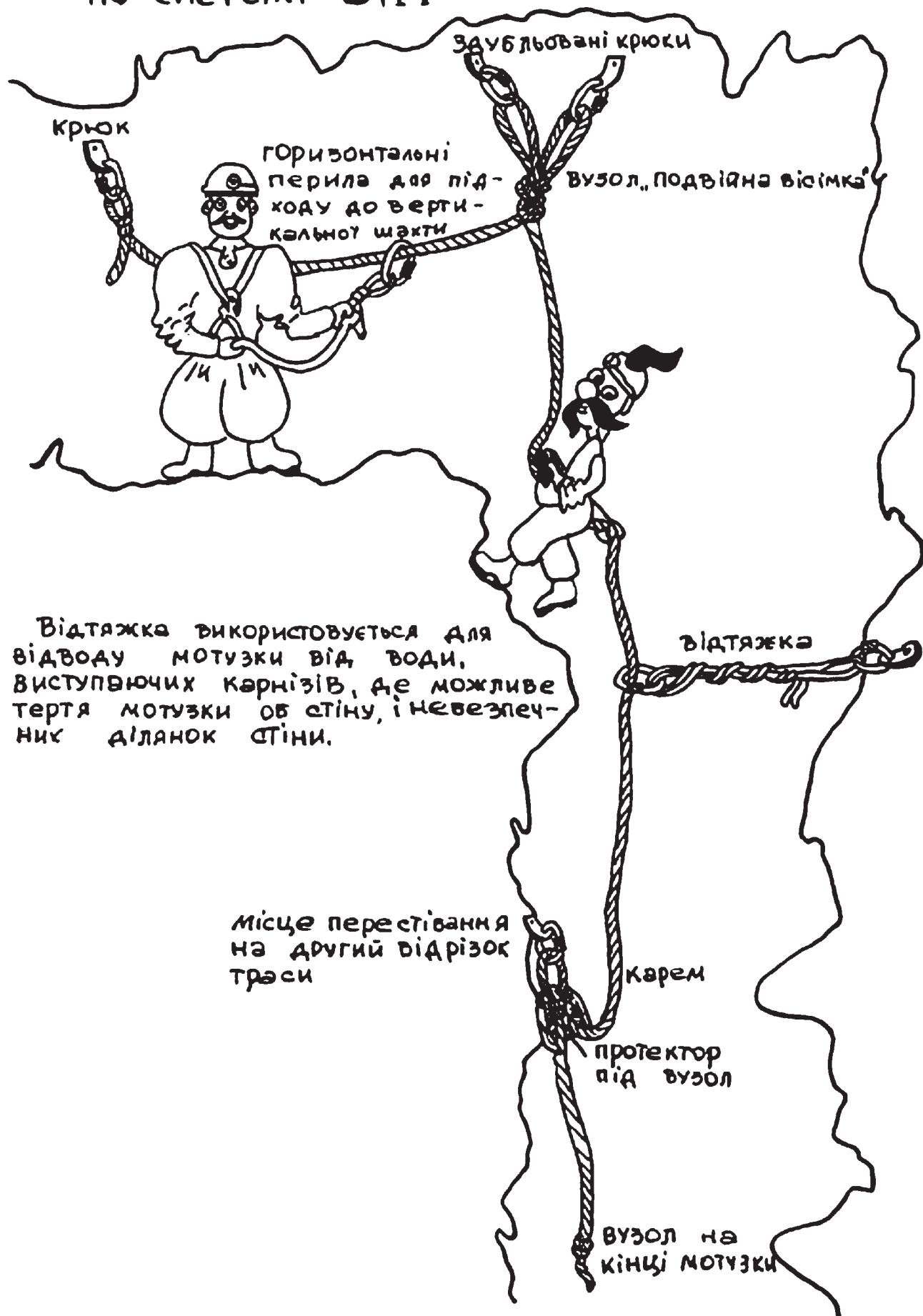

„Грейпвайн” – вузол, звісно допомогає якого зв'язуються дії мотузки.

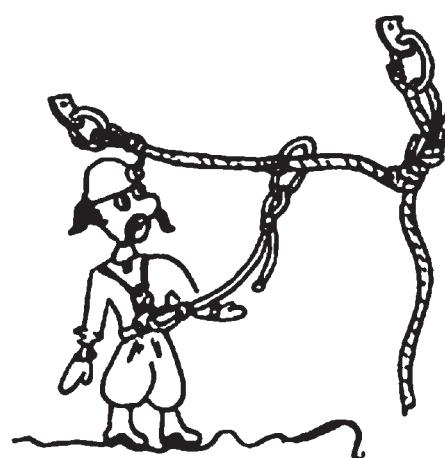
„Маринер” – вузол застосовується для відтяжок. Він дозволяє плавно регулювати довжину відтяжки.

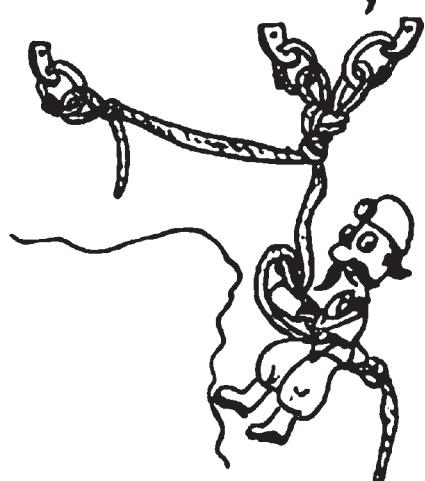
Навіска мотузки в вертикальних печерах по системі SRT

Проходження вертикальної печери ВНИЗ

При підході до вертикальної частини шахти, необхідно пристрахуватись коротким вусом до горизонтальних перил.

Підійшовши до вертикальної частини печери, потрібно закласти мотузку, що йде вниз, в спусковий пристрій. Зависнувши на ньому і переконавшись, що все гаразд, можна відчепити страховку і спускатись вниз із швидкістю, не більш як 1 метр за секунду.

Підійшовши до наступного крюка, перш за все, потрібно відібрати короткий вус в карабін крюка, а жумар — в нижню мотузку на відстані 5 см від вузла. Потім спуститись в кarem, поки не зависните на короткому вусі. Перечепити спусковий пристрій на нижню мотузку як можна ближче до жумара. Вставши ногою в педаль жумара, підтягнутися відстібнути вус з карабіна. Присіднувши, повільно повиснути на опусковому пристрої. Повиснувши на на ньому, відстібнути жумар і продовжити подорож.

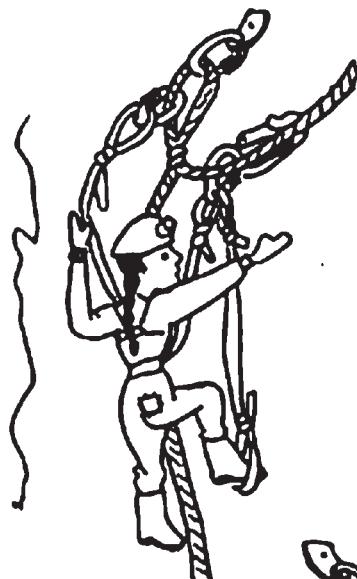

Закінчивши спуск і звільнивши мотузку, не забудьте крикнути своєму товаришу, що йде за вами, що мотузка вільна.

Проходження вертикальної печери вверх

Підійшовши до мотузки, встібнути жумар і жабу. Переконавшись, що вони працюють добре, можна починати підйом.

Підходячи до крюка, будьте уважні, не заженіть жумар у вузол. Підійшовши, потрібно встібнути короткий вус в карабін крюка, а потім перестібнути жумар у верхню мотузку якнайвище. Підтягуючись на жумарі, звільнити жабу і переатібнути її на верхню мотузку. Зробивши кілька кроків вверх, відстібнути вус і продовжити підйом.

Підходячи до горизонтальних перил на виході з печери, встібнути в них короткий вус і жумар. Підтягуючись на жумарі, відстібнути жабу і тоді можна виходити з печери.

Аветку підготували і намалювали

Андраш Віталій

Андраш Вікторія

